

gerechtshof in den lande. Vreemd is het dan ook dat Van Maanen, als hij in 1815 minister van Justitie wordt onder Willem I, beschermheer blijft. Na zijn overlijden, in 1846, wordt hij opgevolgd door Baron van Doorn van Westcapelle, die echter geen deel uitmaakte van de Hoge Raad (die na de omwenteling van 1813 in de plaats van het Keizerlijk Gerechtshof was gekomen), doch werkzaam was als Vice President van de Raad van State ³⁶). Van Gennep, die eveneens in 1846 overlijdt, wordt opgevolgd door Ridder van der Hein van Duivendijke, Gouverneur van de provincie Zuid-Holland ³⁷).

Na de accoordverklaring van Van Maanen en Van Gennep stond niets Anthonetta meer in de weg om een definitief testament op te laten maken. Dat gebeurt op 17 december 1812 ³⁸). Uitvoerig laat zij vastleggen door wie het hofje, dat 'Kuijl's Fundatie' zou moeten heten, zou worden gebouwd, hoe het zou moeten worden ingericht en vooral ook door wie het zou worden bewoond. Tot inwoning waren gerechtigd 16 weduwen of vrijsters behorend tot het Protestantse Kerkgenootschap. Het bestuur werd opgedragen aan vier Regenten. Als eerste vier werden aangewezen de executeurstestamentair: de heren Bloem, Lambert, Nozeman en Haarsma van Oucoop. Met de benoeming van laatstgenoemde hield Anthonetta zich als eerste niet aan de strikte voorschriften welke in haar testament waren opgenomen. Haarsma van Oucoop woonde namelijk in Leiden, terwijl bepaald was dat men als Regent in Rotterdam woonachtig moest zijn. De brave man had het later maar wat moeilijk met de beslissing of hij de gelden die hij voor de bedeling mocht gebruiken nu zou besteden in Leiden of in Rotterdam.

Nadat het testament was opgemaakt, restte Anthonetta weinig anders dan af te wachten. Haar laatste levensjaar is er één vol van verwarrende internationale gebeurtenissen.

Voor Anthonetta zelf verandert er echter weinig. Op 4 december 1813, vijf dagen voor haar dood, roept zij nog één keer de notaris bij zich; ze wil een ander testament maken ³⁹). Ze vermaakt f 1.000,— aan ene Anthony van der Eb, doch kan dit testament, wegens ziekte en beving in de hand niet meer tekenen. Ook het lezen valt haar te zwaar, zodat de akte moet worden voorgelezen. Het is duidelijk dat ze gaat sterven. De notaris laat echter vast leggen dat overvloedig was gebleken dat Anthonetta in staat was over hare na te laten goederen te beschikken. Nog geen week later wordt dan de rouwadvertentie geplaatst welke in het begin van dit artikel werd vermeld.

Hier zou dit verhaal moeten eindigen. Ik wilde echter nog een